

SPEECH BART DE WEVER FAMILIEDAG

Vriendinnen en vrienden van de N-VA-familie,

Ik ga mijn speech beginnen met de woorden van iemand anders. Ik ga u een briefje lezen dat iemand een week geleden op Facebook plaatste. En dat gaat als volgt:

“Ik lees wat er op de sociale media rondtoert en ik lees de kranten. Het is weerom al N-VA-bashing wat de klok slaat en ik ga daarop reageren, want ik kan niet tegen oneerlijkheid.

Acht maanden lang heb ik rondgelopen op het hoofdkwartier van de N-VA. Als homo heb ik nooit, maar dan ook nooit het gevoel gehad dat ik voor die mensen ‘a child of a lesser God’ was. Integendeel. De balie werd toentertijd bemand door 2 gays, mannen die alles behalve verborgen dat ze homo waren.

Nooit of te nimmer heb ik in die acht maanden een racistische opmerking gehoord. En, zoals iedereen weet, ik kan goed mijn oor te luisteren leggen. De poetsvrouw was van Noord-Afrikaanse afkomst, die werd daar op handen gedragen.

Op een dag hoorde ik dat deze mevrouw problemen had om een huurcontract af te sluiten omdat ze een Arabische naam droeg. Eén van de topmensen van de N-VA is tussen gekomen bij de huisbaas en men heeft die verzekerd dat deze dame een vaste betrekking had.

Het is zoals Hugo Claus ooit tegen me zei: ‘Aan de kleine, zozegde onbeduidende gebeurtenissen, kan je de grote onderstroom zien.’ Af en toe zag ik daar zwarte mensen binnen en buiten lopen, ze werden telkens als vrienden onthaald.

Ik heb geen bindingen meer met de N-VA, ze weten ook niet dat ik dit ga posten. Maar ik kan niet tegen bashing gekoppeld aan intellectuele, emotionele oneerlijkheid en bedrog. Het moest van mijn hart.”

Deze mooie tekst werd geschreven door Edwin Ysebaert, die enkele jaren geleden voor ons als consultant werkte bij het maken van een aantal filmpjes.

Ik ben hem echt oprecht dankbaar voor die warme woorden. Want dit is wie wij zijn: een open partij, waarin iedereen zichzelf kan zijn.

Een partij met mededogen voor elkaar en onderlinge solidariteit.

Een warme familie gedragen door vriendschap en een gemeenschappelijk ideaal.

Dit is wie wij zijn!

En dat zien we hier ook vandaag. Kijk maar naar wie wij zijn. En kijk eens met hoeveel we hier samen zijn: met 13 000 N-VA'ers en sympathisanten in een uitverkocht Plopsaland. We moesten de inschrijvingen weken geleden al noodgedwongen afsluiten, excuus aan de velen die we moesten teleurstellen.

In gans Vlaanderen komen meer dan 7 000 N-VA-kandidaten op in 322 gemeenten en districten. Die kandidaten worden gedragen door een partij die vandaag meer dan 44 200 leden telt. En dat is een record. Nooit was onze partij groter dan vandaag.

De eens zo kleine N-VA is uitgegroeid tot een enorme familie. Onze partij is een dwarsdoorsnede van Vlaanderen.

Alleen het gesproken woord telt

Van De Panne tot in Voeren.

Van arbeider tot arts.

Van holebi tot hetero.

Van scholier tot senior.

Van nieuwe Vlaming tot stamboomflamingant.

Zij aan zij geven wij gestalte aan het ideaal dat ons bindt: een welvarend Vlaanderen, een veilig Vlaanderen, een Vlaanderen dat vaart op het kompas van de verlichtingswaarden.

Een Vlaanderen dat iedereen kansen biedt op werk en welzijn.

Een Vlaanderen waar we gerust kunnen leven.

Een Vlaanderen waar iedereen geëmancipeerd wordt tot een bewuste burger die streeft naar vrijheid en gelijkheid. Zonder onderscheid van kleur, geaardheid, geslacht of geloof.

Dat is wie zijn, dat is de N-VA.

Wij zetten ons in om ons land beter te maken voor onze allerdierbaarsten, onze kinderen en kleinkinderen. Kinderen zoals er hier vandaag duizenden lopen, lachen en genieten.

Hun toekomst is onze zorg. En net daarom liggen wij wakker van de kwaliteit van het onderwijs in Vlaanderen. Wij willen dat het talent van ieder kind wordt ontgonnen. Van ieder kind, gelijk van welke rang of afkomst.

Onderwijs kan niet altijd plezant zijn als de lat hoog ligt. Maar het is de enige manier om écht gelijke kansen te geven aan iedereen. *Plus est en vous*, het aloude credo. Volksverheffing. Laat ieder kind in Vlaanderen schitteren.

We hebben nog altijd steengoede onderwijzers en onderwijzeressen, gemotiveerde leraars en leraressen. Geef hen het respect en de ruimte om kinderen te prikkelen, om te zorgen voor de zwakkeren en de sterkeren op te tillen tot excellentie.

Zet de grijze massa voor de klas en niet in de onderwijsstructuren. Stop met vernieuwingen die de lat feitelijk naar beneden halen.

En bovenal: blijf af van het Nederlands. Deze taal verbindt ons allemaal. Begrijpend lezen, correct schrijven, gedachten kunnen verwoorden: de overdracht van die kennis is essentieel. De klas is niet het verlengstuk van de living thuis, het is de voorkamer van de Res Publica.

Geef al onze kinderen de kans om zich te emanciperen tot sterke burgers; tot generaties die Vlaanderen sterker dan ooit op de wereldkaart kunnen zetten als een natie waarin vrijheid, gelijkheid en solidariteit ons aan elkaar knopen; tot een land dat uitmuntendheid en innovatie omzet in welvaart en welzijn voor iedereen; tot een gemeenschap waarin beleefdheid, voornaamheid, zelfbewustzijn en fierheid als vanzelfsprekend worden gekoesterd.

Dat is onze droom, dat is onze opdracht.

En dus vraag ik u om nu aan de slag te gaan. Veilig thuis komen in een welvarend Vlaanderen begint in ieder dorp, in iedere gemeente en in iedere stad. Vertel aan uw burens, vrienden en kennissen wie wij zijn en waar wij voor staan. De waarheid staat aan onze kant. Vertel die waarheid aan zoveel mensen uw kan.

Alleen het gesproken woord telt